

Basunen

Eller hvis
basunen
giver en
utydelig
lyd, hvem
vil så gøre
sig rede
til kamp?

1. Kor. 14, 8

1. årg.

2000

November-Desember

Forbønnens tjeneste

”...idet I altid beder i Ånden, og vær årvågne dertil med stadig udholdenhed og bøn for alle de hellige.” Efes. 6:18.

I denne tjeneste kan vi alle deltage, enten vi er børn eller voksne, raske eller syge, rigt udstyret med nådegaver eller ikke osv. Det eneste vi behøver for at bede for vore medmennesker er omsorg. Bønnen er en frugt af omsorg.

Fra naturens side har vi ikke omsorg for alle de hellige, men Jesus vil gerne hjælpe os til at få større og større omsorg for vore venner og andre med. Han kan udvide vort hjerte sådan, at det bliver plads til mange flere. De mennesker som vi bærer i vort hjerte, elsker vi og dem vi elsker bliver det naturligt at bede for.

Det er så vigtigt, at det bliver en vane for os at bede ofte i løbet af dagen. Der er så megen nød både blandt os og ellers i verden. Gud har brug for store og små som er villig til at gå dybere ind i bønnens tjeneste.

Djævelen vil gerne hindre os i at bede. Han prøver at adspredde vore tanker når vi beder og fortæller os gerne at bønnetjenesten ikke er så vigtig som åpenbare tjenester. La oss da huske på at han er en bedrager.

Foruden at bede for alle de hellige formænes vi i 1. Tim. 2:1-2 til at bede for alle mennesker, for konger og alle i høje stillinger, så vi må leve et roligt og stille liv, gudfrygtigt og sømmeligt i alle måder.

Men hvordan skal vi få tid til at bede for så mange? Vi kan ikke til stadighed ligge på knæ når vi beder, men vi kan bede overalt. Når vi tager brusebad, går til skolen eller arbejdet, kører med bussen, vasker op, laver mad osv., går det fint an at bede samtidig. Glemmer vi let nogen så kan hukommelsen få hjælp af en bønneliste. Der kan vi skrive navnene op på dem vi vil bede for og evt. byer og lande, som Gud lægger os på hjerte.

Lad os alle uddybe den mest frugtbringende tjeneste vi har; forbønnens tjeneste.

Ester Traichel
SYDTYSKLAND

En kristen

Han ej kræver og kritiserer,
men tror, og triumferer! 1. Kor. 2,14.
Freden der inde altid regerer. Kol. 3,15.
Herrens kraft og Ånd ham leder. Ordsp. 31,25.
Med kærlighed i hjertet han beder, Jud. 20-21.
Og bevarer de gode seder! 1. Kor. 15,33.

Salige er de som holder ud!

At holde ud kan måske bedst forstås ved først at tænke over modsætningen: At give Kristus-livet op er nemlig et evig tap, det er det værste vi kan gøre. Det er frafald fra Gud.

At give op tilhører tidsånden. Forældre giver op at opdrage børnene allerede før de er blevet teenager. Forsamlinger giver op overfor verdslig musik og underholdning. Ungdommen giver op i det, at skille sig ud fra verden. Man giver op at komme sammen til opbygelse. Ægtefæller giver hinanden op.

At give op er retningen for alle lunkne, vantro, ulydige og ubesluttsomme. Løgn i alle varianter udelukker fuldstændig fra at kunne stå fast. Læs Ef. 6:14.

At give op er det samme som at elske verden og de ting som er i verden. Det er at tro på mennesker, ”teologi”, forestillinger om fremtiden, ”videnskab” og penge (alt det skabte) – og ikke på Skaberen. ”Hvis nogen elsker verden, er Faderens kærlighed ikke i ham.” 1. Joh. 2:15.

At give op er derfor at komme ud af Guds kærlighed.

At give op er menneskelig 1. Joh. 2:17.

At holde ud er guddommelig 1. Joh. 2:17. Det er derfor *kun* mulig i Guds kærlighed – i Kristus Jesus.

At give op er sjælden noget man bestemmer sig for pludselig. Både at holde ud og at give op er en udvikling.

Men du må bestemme dig for at holde ud!!!
La det ske pludselig, ja lad det ske nu, hvis du ikke allerede er i gang!

At holde ud er for alle! ”Det gælder om, at vi, så langt vi er nået, fortsætter i det samme spor og har det samme sindelag.” Fil. 3:16. Ingen er for små og ingen er for fromme!

At holde ud er krig. At holde ud til enden er krig på livstid. ”Krigstjenestemedaljen” er Livets krone! Jak. 1:12.

At holde ud er at regne sig som død for alle fristelser til at give op. Sådanne tanker dukker op. Troede du der var krig uden fjender?

At holde ud er, at gå i Jesu fodspor. Han har udholdt hån og lidelse indtil døden – for at vi skulle leve for retfærdigheden. 1. Pet. 1:24. Kristi retfærdighed er at give sit liv for sine brødre.

At holde ud er for de ivrige. For dem som med iver gør sit kald og sin udvælgelse fast. For dem som har Guds fulde rustning i daglig brug.

Og løftene? De er: – Aldri nogensinde snuble! Og: – Holde stand efter at have besejret alt! 2. Pet. 1:10 og Ef. 6:13.

Fra nu af burde det være slut med AL tvivl! Vil du ikke blive en vinder?! Aldrig overvej og beregne! Altid HELT bestemt på at holde ud!

Det er min fornyede krigserklæring.

”Se, dem som holder ud priser vi salige. I har hørt om Jobs udholdenhed og set afslutningen som Herren gav (læs Job 1 og 42!), for Herren er overvældende rig på medlidenhed og barmhjertighed.”

Conrad Myrland
STAVANGER

Minneverset

”[Kærligheden] gør intet usømmeligt,
søger ikke sit eget, lader sig ikke ophidse,
bærer ikke nag.”

1. Kor. 13, 5

"Lad oss takke istedenfor at klage"

Det er begyndelsen på en kendt tysk sang og vi finder mange formaninger dertil i Skriften.

I Salme 50:14 og 23 står der om, hvor vigtigt det er at takke Gud - der står ingenting om at vi skal klage.

I Salme 40:4 læser vi om at Gud lagde en ny sang i Davids mund, "en lovsang for vor Gud". Med den gamle sang, med klagesangen, var det forbi.

Jeg har også fået den erfaring, at når jeg takker og priser Gud for noget jeg slet ikke bryder mig om, men hellere ville klage over, så bliver jeg meget gladere og takknemligere. Også hvis det menneskelig set ikke eksisterer nogen grund til at takke, når intet går som man kunne ønske det, når følelserne ikke er i top, efter nederlag osv., gælder denne regel. Netop da kan man takke Gud for at man er frelst og for hans uendelig store nåde.

I sangen står der videre: "og lad os prise Gud når modet synker. Da skal vi erfare at Gud gør mange undere."

I hendelsen om Paulus og Silas (Ap.gj. 16:25) bliver dette tydeliggjort. De lovede og priste Gud, på trods af, at det sikkert stred mod deres følelser. Efter deres situation og følelser at dømme skulle de hellere have klaget og jamret, - men de satte sin lid til Gud og i tro til den almægtige Gud begyndte de at synge lov- og takkesange. Resultatet var at der skete et under. De blev ikke bare løsladt, men omvendte til og med fangevogteren og hele hans familie. Her lønnede det sig at love og prise Gud uafhængig af ydre omstændigheder.

Når man betragter israellitternes 40-årige ørkenvandring bliver man snart opmærksom på deres fejl. De klagede stadig og var misfornøjede med hjælpen Gud gav dem. Hvor hurtig fæller man da ikke den dom: "så dumme disse mennesker var." Men hvordan ser det

ud med os? Er vi istand til at takke Gud under enhver situation, også når vi ikke forstår meningen med den? Vi kan i alle fald vide at uanset hvad der sker, så har Gud en plan med det og Han vil bare det bedste for os.

Har vi ikke derfor grund nok til at lade takkesang lyde fra os istedenfor den gamle klagesang?

Karin Traichel
SYDTYSKLAND

Glæden i Herren er jeres styrke...

Vi har vel alle oplevet både små og store vanskeligheder i hverdagen. Når problemerne tårner sig op og bliver til høje bjerge foran os, er det ofte let at føle, at både håbet og styrken forsvinder.

I det sidste har jeg tænkt meget på det som står i Jak.1:2-3 - at vi skal regne det for lutter glæde, når vi kommer ind i mange slags prøvelser. Tænk så godt! Være fyldt af glæde i alle prøvelser og lidelser Han sender! Der står videre: "I véd jo, at når jeres tro prøves, virker det udholdenhed." Da er det vigtigt, at vi beder om nåde til at være tålmodige midt i trængselen sådan at vi kan få fred i sindet.

"I elskede, I skal ikke undre jer over den ildprøve, I gennemgår, som om det var noget mærkeligt, der hændte jer. Nej, jo mere I får del i Kristuslidelser, des mere skal I glæde jer, så I også kan glæde og fryde jer, når hans herlighed åbenbares." 1. Pet. 4:12-13

Ja, jeg takker og priser Gud for de prøvelser og lidelser Han sender, da jeg véd at alt Han sender er til det bedste for mig.

Merethe Petersen
PORSGRUNN

At tvivle

I Lukas 1:18 står der om en engel, som kom til Zakarias og sagde at hans kone skulle få et barn. Zakarias sagde til engelen: ”Hvordan skal jeg få vished om dette? Jeg er jo gammel og min hustru er højt oppe i årene.”

Zakarias og hans kone var gamle og da var det menneskelig set vanskelig at tro, at hun kunne få børn, - men det gik som engelen havde sagt.

I Matteus 14 står der om, da Peter gik på vandet. Vers 31: ”Jesus rakte straks hånden ud og greb fat i ham og sagde til ham: Du lidet-troende! Hvorfor tvivlede du?”

Ja, hvorfor tvivler vi? Det spørgsmål har Jesus god grund til at spørge os om, for vi har ingen grund til at tvivle! ”Tro og hvile, ikke tvivle...”.

Hilsen Tuva Skarstein
EVJE

”Ur livets kille”

av E.Gustafson

En tidlig guds frygt har en gennemgående og for hele livet omfattende betydning og en kommende slægt høster velsignelsen og frugten af et liv, som er modnet frem af hellige beslutninger i barndommens dage, sådan at frugten dannes fra blomstens knop. Skønt fattig og ringe var dog Samuel en trofast forvalter af den arv, nemlig en levende guds frygt, som hans bedende mor, Hanna, havde overgivet ham; ligesom Josef, Daniel. Timoteus med flere som ”fra barndommen kendte de hellige skrifter”, han bevarede sin vej ren og vandt derved livets sande værdighed, da det for ham altid var vigtigere at høre vel end at tale stort.

Unge ven! Forsøm ikke dit ungdoms forår! Følg Åndens milde dragelse til det hellige og skønne, ligesom naturen vågner i forårsso-lens varme. Nøl ikke med at fuldbyrde hellige beslutninger.

Bønnens værdi

Min bøn som stiger,
hvad er den værd?

Mine suk fra mit indre,
hvad vejer det hos dig?

Et råb fra mit hjerte,
hvad er værdien?

Når det ser ud som om det ikke når frem...
Hvad er det værd?

Din bøn som stiger har den værdi
du selv sætter på den!

Dine suk vejer hos mig
den vægt du selv giver dem!

Et råb fra dit hjerte er værd
det du selv venter at få igen af mig!

Din bøn når frem,
i den grad du tror på mig!
Jeg er Herren, din Gud!

Atle Hansen
OSLO

Julen

Julen den er noget særligt for meg.
Ved Julen er glæde, i glæden er fred.
Jesus er kommen, med freden i hånden

Vær ikke bange, I som er tomme.
Jesus vil ha', at I skal komme.
Guds rige I får, I det ej forstår.

Tiden den går,
og alt det man sår man høster engang.
Når livet du gir', forvandlet du bli'r.
Tiden den er ej forspildt.

Hos Jesus er frelse.
Ja, hos ham er helse;
ånd, sjæl og krop, i glæden det gir' et hop.
Lykken du mærker,
Jesus han virker.

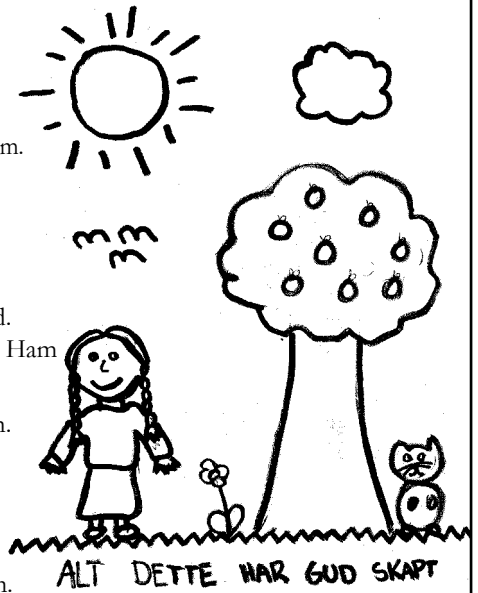
Ruben Schytt
KØBENHAVN

En ven

Der er mange gange, jeg føler mig alene.
De andre går fra mig, de synes de er så pæne.
De bryder sig ikke om mig, mine tårer kommer frem.
Men Gud er altid med mig - hver nat, hver dag,
hver kvæld.

Den kvælden bad jeg stille til min frelser kær.
Der var en ting jeg ville; at få en ven mig nær.
Ja Gud Han hører bønner - hver eneste på jord.
Han ingen af dem glemmer, af dem som på Ham
tror.

Næste dag på skolen - da kom en fremmed ven.
Hun sagde til mig og smilede:
skal vi gå sammen hjem.
Jeg blev så glad og smilede,
Gud svarede min bøn.
Og samme dag så fik jeg min første, bedste ven.

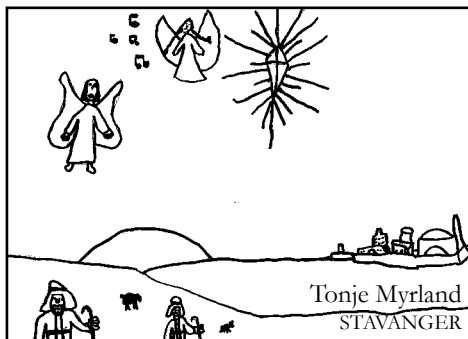
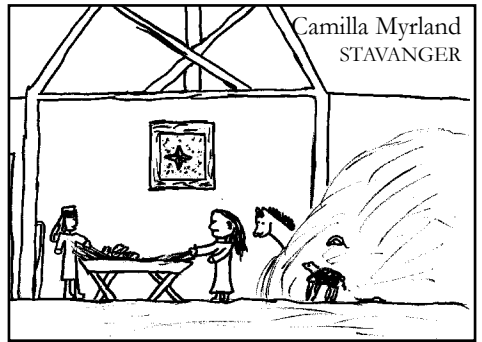
Sara Larsen
HVITTINGFOSS

SARA LARSEN 11 ÅR

Katrin Larsen
HVITTINGFOSS

Camilla Myrland
STAVANGER

Tonje Myrland
STAVANGER

Velkommen til ungdomsstevne!

På Solløkkå camping, Sandefjord,
16.-18. mars. Mer informasjon hos,
og påmelding innen 1. mars til,
Conrad Myrland, tlf. 51 65 05 64.

Send ind til neste udgave av
Basunen før 1. mars.

Bed når du fristes

Lad os derfor med frimodighed træde frem for nådens trone for at få barmhjertighed og finde nåde til hjælp i rette tid. Hebr. 4:16.

Dette vers kender vi så godt, at vi måske slet ikke ser eller mærker os det, der står skrevet.

Det det gælder når vi fristes, er at vi sejrer. Vi er kaldt til at sejre, sejre ved ham som giver os sin kraft. 1. Kor. 15:57.

Når jeg fristes, kommer jeg på valg mellem det onde og det gode, min vilje og lyst og Guds vilje. Jak. 1:13-14.

Da Jesus var i Getsemane have, før han blev forrådt, bad han om, at kalken han skulle drikke, måtte gå ham forbi, - dog ske ikke min vilje, men din. Matt. 26:42 og Luk. 22:42. ”Og han har i sit jordelivs dage med høje råb og tårer opsendt bønner og nødråb til ham, der kunne frelse ham fra døden, og han blev bøn-hørt og friet fra sin angst”. Hebr. 5:7.

Er det med høje nødråb og tårer vi beder, når vi fristes? Det må nok til, hvis det skal blive mere end sejr. Rom. 8:37.

Jeg har erfaret det, når jeg fristes, enten det er i tanke eller i gerning, at det hjælper at folde hjertes hænder og lukke dets øjne, idet jeg råber i mit stille sind, til ham som giver sejr i fristelsens stund. Hebr. 2:18.

Da jeg blev fristet, af det jeg så, hørte eller tænkte og vendte mit blik, mod troens banebryder og fuldender (Hebr. 12:2) og påkaldte hans hjælp, da forsvandt fristelsen og jeg sejrede i kraft af ham. Åb. 12:11.

For min og din synds skyld, blev Jesu blod udgydt, og derved åbnet en vej til sejr for os. Tak og lov!!!

Men jeg har også prøvet det modsatte, når jeg blev fristet. Jeg knyttet hænderne og sagde; NEJ, NEJ, NEJ, men faldt alligevel, på trods af min styrke og vilje til at stå det imod.

Samtidig med at jeg sagde NEJ, NEJ, NEJ, havde jeg mit blik festet på fristelsen og derfor

faldt jeg, - istedet for at vende mit blik imod min himmelske frelser og påkaldte hans hjælp.

Vi kender jo også beretningen om Peter, Jesu discipel, der ikke ville fornægte Jesus, om han så skulle lide døden, men da fristelsen, til at fornægte ham kom, både sværgede og bandede han på, at han ikke kendte Jesus. Se Mark. 14:29-31 og 71-72.

Du har vel også prøvet det, ja måske mange gange, at bede Jesus om tilgivelse fordi du har syndet.

Du lover ham, aldrig at synde mere, der hvor du faldt. Alligevel måtte du efter en tid, atter komme frem for ham og bekende din synd på netop samme punkt.

Det der først må til, for at nå til sejr, er selvfølgelig, at jeg af hele mit hjerte, ønsker at sejre og derefter, søger ham i bøn, når jeg fristes.

Hvordan kan jeg af hele mit hjerte, ønske at få sejr over lysten i mit kød? Dette spørgsmål er kommet til mig. En ting jeg ikke kan, det er at tage det af mig selv. Det må gives mig ovenfra, fra ham der giver alle uden bebrejdelser. Jak. 1:5.

Bed, så skal eder gives, siger Jesus. Luk.11:9.

Så er der en anden ting jeg stærkt vil anbefale; det er at læse daglig og grundig i sin bibel. Læs f.eks. om Jesu korsfæstelse og død i Markusevangeliet, kap. 14 og 15 og tænk på at han gjorde det for din skyld. Kapitlerne taler stærkt til mig og styrker min genkærlighed til Kristus. Han gav sit liv af kærlighed til dig og mig, ja af kærlighed til hele verden. Det er genkærligheden til ham, der virker et had til synden. Salme. 97:10. Det som skiller mig fra ham det kommer jeg til at afsky.

Jeg håber at du vil finde hjælp ved disse midler, ligesom jeg, og husk på, at det er ved i tro at agte sig død for fristelsen, at den mister sin magt. Når jeg i fristelsens stund, agter mig som død for synden, da er fristelsen jo naturligvis kraftesløs.

At dø med ham, er jo ensbetydende med lidelse, men hvad betyder det, at lide for en man elsker? Ingen ting! Se hvad Paulus skriver til romerne. Rom. 8:18. Det er en nåde, at blive agtet værdig til at lide med ham. Ap.g. 5:40-41.

Til sidst vil jeg sige: Husk på at det i alle ting er hos ham du må påkalde din hjælp. Han vil give dig al hjælp, både til at lide og til at sejre.

Daniel Schytt
KØBENHAVN

Skævt fordelt

Guds ord er livsnødvendig. Hver dag må vi få en stor portion af det. Ellers har vi ikke noget drivstof i livet. Hans ord skal bo rigelig iblant os. Hvis vi ikke tager det til os hver dag, står vort kristenliv i fare for gå til grunde. Før vi fylder os med noget andet ved dagens begyndelse, må vi (læs: får vi lov til at) fylde os med Guds ord, som har kraft til at frelse vore sjæle.

Når det er sagt, er det godt at se lidt på vægtforholdet mellem læsning og bøn. Det er nok ikke forkert at sige at der bør være mere bøn end læsning. For der står ikke: læs Skriften uden ophør. Men der står: Bed uden ophør! Det betyder ikke at vi skal læse mindre, men at vi bør bede mere. Der bliver lidt ubalance, hvis 90% af tiden vi bruger til at opbygge os på går til læsning og bare 10% går til bøn. Vi bør ikke bruge mindre end 50% af opbyggelsestiden til bøn.

Der er fare for at man bygger på teoretiske kundskaber og bogstaver istedenfor ånd. Jeg tror at læsningens rette formål er at føde bøn. Hvis den ikke gør det, har den ikke udrettet sin egentlige gerning, - for: "Bogstaven slår ihjel, men Ånden gør levende" og "Faderen er Ånd. Den som vil tilbede Ham, må tilbede i ånd og sandhed". Selvsagt kan bøn fødes i os når vi læser, selv om vi ikke er os det bevidst. Vi kan få et ønske om at blive som det vi

læser, men det er godt at være bevidst om det at bede når bønnen skabes i hjertet.

Jeg kender en som ikke tror. Alligevel har han læst hele Bibelen. Men det er ikke blevet til nogen nytte for ham, fordi der ikke blev født nogen bøn.

Jeg har gjort det til en vane at bede Gud om at åbne mit hjertet for Ham før jeg læser. Ellers beder jeg om det jeg bliver mindet om uden at haste med at komme igang med læsningen. Mens jeg læser prøver jeg at få det til at spore mig ind på bøn og ser det ikke som afbrydelse at stoppe for at bede for hvert afsnit (det er ikke altid jeg stopper så ofte, men det hender). Det vigtige er, at man har Gud med mens man læser, så man ikke er så optaget af det, at man lukker Gud udenfor. Det er meget mer værdifuldt at bede 90% af tiden end modsat. Det bedste er at fordele efter Åndens ledelse.

Bøn er livet med Gud, men læsning **kan være** en forstandsmæssig ting. Hvorfor er det meget lettere at sætte sig ned og læse en bog end at bede? Hvorfor bliver man meget hurtigere træt af at bede end af at læse? Det er fordi bøn er arbejde. Når man læser får man, men når man beder, giver man.

Håber at vi kan lade Gud give os stærke stunder med Ham. Det får vi hvis vi lader Hans ord føde bøn i os. Da skal vi mærke resultater.

Hvis vi ikke beder, forbliver ting uforandret. Vi kan ikke med al vor bekymring (viljestyrke) lægge en halvmeter (alen) til vor livslængde. Vi må gå ind i bøn som en tilstand istedenfor en ting vi gør og har gjort. Vi må ikke se bønnen som afsluttet selv om vi rejser os fra en timelang bønnestund. Bønnen skal være altid og uden ophold. Hvis ikke, tyder det på at den ikke kommer fra hjertet.

At bede er ikke en byrde. Det fjerner byrden. Hvis vi ikke kender til samfundet med Gud i bøn, må vi bede os til det.

Atle Hansen
OSLO

Brudens længsel!

Når vi ser på brud og brudgom i det praktiske, så ser vi jo to som er dybt forelsket, nu tænker jeg specielt på forlovede (nyforlovede). Disse to længes helt utrolig efter hinanden og det eneste de har for øje er at tilfredsstillе den anden, gøre det mest mulig behagelig for den anden, være i den andens nærhed, tale med sin elskede, se på sin elskede, de længes begge forfærdelig efter brylluppet hvor de herefter altid skal høre og være sammen; hvilken herlighed og lykke!!!

Tænk nu på dig selv!!! – hvis du er troende, er du faktisk forlovede – og med hvem tror du? JESUS selvfølgelig!

Nu vil jeg spørge, er du virkelig forelsket? Har du kun dette ene for øje; at takkes din himmelske brudgom? Er det sådan at du faktisk ikke kan slippe ham af syne? Længes du efter altid at være sammen med ham? - og tænker du også på dette i hverdagen at du vandre med ham i trofasthed?

Véd du også, at Jesus har en usigelig brændende kærlighed til dig - ja, netop til dig og derfor var det han døde og opstod, forat netop du kunne få den store nåde at gå den samme vej, som Han gjorde.

Læs: 1.Joh. 4:19 grundigt og mange gange:
:/: Vi elsker, fordi han elskede os først.:/:

Og hvis du stadig er i tvivl om hans kærlighed til dig så læs Jak. 4:5 indtil du er overbevist. ”Eller mener I, det er tomme ord, når skriftens siger: ”Med nidkærhed længes han efter den ånd, han har givet bolig i os”, men han skænker desto større nåde”.

Hvis du af hjerte ønsker, at han skal blive din, så er han din ved troen. Men der er meget som kan og vil hindre dig i løbet, så skal du stå med retfærdighedens sejrskrans på hin dag og møde din brudgom, så sats ALT på ham!!! Der er intet som er for dyrt! Venner, bil, interesser, fritid, penge, egenvilje, ungdom, osv.

Mærker du, at du har svært ved at overgive dig, fald da på dine knæ og tak Gud, fordi at Han vil hjælpe dig. Gud vil hellere end gerne hjælpe, men du må give Ham lov.

Herefter skal du alligevel ikke stå tomhændet, nej langtfra. Dit hjerte vil blive fyldt med en indre glæde og fred og tænk på bryllupsdagen hisset, for en herlighed og jubel, UDEN ENDE.

4. Mose. 6:24-26 ”Herren velsigne dig og bevare dig, Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig, Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred!”

Ruben Schytt
KØBENHAVN

1. årg.

2000

November-Desember

Basunen

Eller hvis basunen giver en utydelig lyd, hvem vil så gøre sig rede til kamp?

Basunen er et uafhængig, kristent opbyggelsesblad rettet mod barn og unge. Bladet udgives av ungdom fra Danmark og Norge. Det vil blive udgivet ca. 6 ganger årlig.

Bidrag til *Basunen* kan sendes til:

Basunen, Spjeldager 4, DK-2630 Tåstrup, Danmark

Brug gerne e-post: basunen@ordetslys.org

Abonnement er gratis.

Abonnement Norge tlf. + 47 98 43 63 86 Abonnement Danmark tlf. + 45 20 67 51 20

Alle kan frit gjengive stof fra bladet.